

МОМИНА СЪЛЗА

(Легенда)

Една зла жена имала две деца — и дветѣ момиченца: едното заварениче, а другото доведениче. Единъ денъ тя извикала на доведеничето:

— Я слушай, непослушнице! Гребни едно кринче брашно и го отсѣй: на едната страна чистото, а на другата трицитѣ. Сетне ми замѣси две питки — едната бѣла, а другата тричава.

Каквото казала мащехата, това и направило доведеничето. Когато дветѣ питки били опечени, мащехата повикала дѣщеря си, дала й бѣлата питка, напълнила ѝ едно панерче съ яйца и ѝ рекла:

— Иди на пазаръ, продай яйцата и си купи три кълбета прежда за прия.

— А пѣкъти, непослушнице, — обѣрнала се къмъ доведеничето, като му показала единъ листъ отъ жиловлакъ — виждашъ ли тоя листъ? Го-

рата е пълна съ такива като него. Всѣки отъ тѣхъ е пронизанъ съ жилава прежда. Ще оберешъ всичкитѣ листа, ще имъ изтеглишъ нищkitѣ и ще ми намоташъ три голѣми кълбета. Толкова голѣми, че да напълнятъ панерчето. Чу ли? Сетне да не си се мѣрнала предъ очитѣ ми.

Дала ѝ тричената питка и троснато казала:

— Ха тръгвай сега!

Отишло доведеничето въ гората, започнало да бере жиловлакъ и се опитало да изтегля жилкитѣ. Но скоро разбрало, че цѣла седмица да работи въ гората, пакъ нѣма да напълни панерчето съ кълбета. А и страхъ го било да ношува въ нея. Още повече се страхувало пѣкъ отъ мащехата си. Какъ ще се върне при нея съ праздно панерче?

